

שכנא הוברמן

נולד בקובל ב- 23.3.1913 – נפטר בתל אביב ב- 27.1.2008

(מפי בתו עליזה כרמל)

שכנא הוברמן נולד כבן רביעי לחנה ולמשה הוברמן (גוברמן) בקובל. הוא חי בה עד בגרותו, סיים את לימודיו בבית הספר התיכון של קלרה ארליך. בעת לימודיו פגש שם פגש והכיר את אשתו לעתיד, רעיה קרמר, אשר באה מסרני במיוחד ללמוד בתיכון זה.

חנה ומשה הוברמן ניהלו אורח חיים יהודי מסורתי; ובנוסף לחינוך יהודי הדגישו בפני ילדיהם את החשיבות של רכישת ידע, השכלה ומקצוע חופשי. ואמנם, שלושת הבנים היו אקדמאיים (יעקב הבכור היה עורך דין, יצחק הבן השני היה מורה בתיכון ושכנא הבן השלישי היה למהנדס), וכל הבנות (סוניה, פאניה ורבקה) סיימו את התיכון ורכשו מקצוע.

עוד לפני פרוץ מלחמת העולם השנייה החל שכנא את לימודיו בפוליטכניון בווארשה; אולם, בגלל הפלישה הגרמנית נאלץ להפסיק את לימודיו שם. בשנת 1939 נישאו שכנא ורעיה, הוא עזב את קובל ויצא להשלים את לימודי ההנדסה בלבוב. את משפחת הוברמן בקובל לא ראה יותר.

כל משפחת הוברמן העניפה (ההורים, שני אחיו ושלושת אחיותיו וילדיהם, וקרובי משפחה אחרים) ניספו עם פלישת הגרמנים לקובל. שכנא הצליח להימלט מהגורל האכזר הזה מכיוון שברח ממקום לימודיו מזרחה והגיע עם אשתו ומשפחתה לסמרקנד שבאוזבקיסטן. שם חיו עד סוף המלחמה.

במסגרת הרפטריאציה חזרו לפולין, שם נודע לו על גורלה המר של משפחתו ועל כך שהוא נותר יחיד לפליטה.

בשנת 1950 אושרה בקשתו לעלות לישראל. שכנא ורעיה עלו לארץ יחד עם שתי בנותיהם הקטנות ועם חמו.

בזכות מקצועו (מהנדס דרכים ובינוי ערים), ידיעת העברית מהתיכון ומהבית, כשרונו וחריצותו השיג עבודה באגף התכנון כבר ביום השלישי לעלייתו לארץ. הוא עבד במשרד השיכון עד פרישתו, הצליח מאוד והיה למהנדס ראשי לדרכים ולפיתוח.

במהלך שנות עבודתו היה שותף מרכזי ופעיל בתכנון של שכונות חדשות ושל הערים החדשות שנבנו בארץ (כרמיאל, ערד, נצרת עלית, קרית שמונה, קרית גת, מצפה רמון וגם אריאל, ועוד). הכעס והשנאה לגרמנים

ולפולנים, הכאב העצום והעצב הנורא על אובדן משפחתו האהובה תועלו לאפיקים חיוביים של ביסוס משפחתו הקטנה החדשה ובניין נארץ תוך התלהבות, אהבה ובנחישות גדולה להקים חיים חדשים. ואומנם, הוא הצליח בכל אלה מאוד מתוך ידיעה נחרצת שרק בהקמת המדינה וביסוסה ובבניית משפחה מלוכדת ואוהבת ייתכנו חיים עם עתיד ליהודים.

במשך כל השנים סיפר לנו (בנותיו, נכדיו וניניו) הרבה על משפחתו האהובה, אליה התגעגע כל כך והנחיל לנו את הערכים שהדריכו את הוריו: מסירות, אהבה ומחויבות הדדית בתוך המשפחה, רכישת השכלה, חריצות ושייכות לעם היהודי. אנחנו ספגנו ערכים אלה והם נר לרגלינו. יצירתו ומשפחתו החדשה היו נחמה פורתא לצער העמוק על אובדן משפחתו וקהילתו בשואה.

שכנא הוברמן הלך לעולמו בשיבה טובה מוקף במשפחתו האוהבת ושאר שתי בנות וחתנים, חמישה נכדים נשואים ועשרה נינים. דמותו מהווה לכל המשפחה דוגמא ומופת, אנו אוהבים אותו מאוד ומתגעגעים אליו.

יהי זכרו ברוך!

שכנא ורעייתו – רעיה



שכנא הוברמן בקובל



שנת 2006. שכנא עם בני משפחתו

